

[Bernhard Baunsgaard]

Det meget komplicerede forhold omkring hele boligsørgsmålet gør, at det vil være umuligt eller meget svært for almindelige borgere at være inde i enkeltheder i boliglovgivningen. Oplysning om muligheden for at få huslejen nedsat ville derfor være rimelig.

Aarhus Stiftstidende har omtalt forholdet i artikler den 26. og 30. juni og den 6. juli 1978.

Besvarelse (2/8 78):

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

I anledning af spørgsmålet har jeg anmodet boligministeren om en udtalelse.

Boligministeren har udtalt følgende:

»Hvis lejen i væsentlig grad overstiger den normale leje for sædvanlige lejligheder af tilsvarende størrelse (areal og værelsesantal), eller hvis lejen må ses som delvis betaling for luksuøst udstyr, beliggenhed el. lign., skal kommunalbestyrelsen ved beregning af boligsikring nedsætte den kontraktlige leje med et til forskellen svarende beløb, jævnfør boligsikringslovens § 4, stk. 3.

Bestemmelsen tager dels sigte på tilfælde, hvor lejen er større end normalt for tilsvarende lejligheder, dels på tilfælde hvor lejen vel er rimelig, men hvor lejligheden er af en så høj kvalitet og standard, at det ikke ville være rimeligt, om der hertil skulle ydes boligsikring.

Ifølge lejelovens § 35 kan lejeren, hvis lejen er væsentlig højere end det lejedes værdi, forlange lejen nedsat til et beløb, der er rimeligt under hensyn til værdien.

Dette spørgsmål afgøres af domstolene.

Såfremt reglerne om huslejerregulering gælder i kommunen, er det endvidere fastsat, at udlejeren ikke må kræve en højere leje end tilladt efter bestemmelserne i kapitel II i lov om midlertidig regulering af boligforholdene (reglerne om den omkostningsbestemte leje). Spørgsmålet om lejens rimelighed efter disse regler afgøres af huslejenævnet med rekurs til domstolene.

Som det fremgår af de nævnte regler i boligsikringsloven, sammenholdt med reglerne i lejelovgivningen, kan boligsikringskontoret nedsætte den leje, der lægges til grund for boligsikringsberegningen, i videre omfang end lejeren selv kan kræve nedsættelse af den leje, han har aftalt med udlejeren.

Kommunalbestyrelsen kan som boligsikringsmyndighed fastsætte, om lejen skal nedsættes ved boligsikringsberegningen, men afgørelsen er ikke ensbetydende med, at lejeren kan få lejen nedsat over for udlejeren. Der synes derfor ikke grundlag for en almindelig oplysningspligt for boligsikringsmyndighederne, ud over hvad der allerede følger af, at lejeren ved afgørelsen om boligsikring bliver gjort bekendt med, at det er en lavere leje, der er lagt til grund ved boligsikringsberegningen.

Dette må også gælde i de kommuner, hvor huslejenævnet til brug ved afgørelsen har afgivet en vejledende udtalelse over huslejeniveauet.

Det bemærkes i denne forbindelse, at huslejenævnet efter boligreguleringsloven alene kan tage stilling til lejens størrelse, når sagen indbringes af udlejeren eller lejeren.

Om praksis i Århus kommunes boligsikringskontor kan i øvrigt oplyses, at lejeren såvel fra huslejenævnet som fra boligsikringskontoret underrettes om, at boligsikringskontorets afgørelse er truffet på grundlag af en udtalelse fra huslejenævnet, og at lejeren herefter i mange tilfælde har rettet henvendelse til huslejenævnet med henblik på at få lejen nedsat.

Jeg kan henholde mig hertil.

Til *undervisningsministeren* (14/7 78) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren henstille, at Århus universitet næste år giver en ligelig omtale af Studenterrådets og Moderate Studenters aktiviteter i det materiale, som universitetet udsender til de nye studerende?«

(Spm. nr. 998).

Begrundelse.

Ministerens svar på spørgsmål nr. 948 er helt uantageligt. Universitetets redegørelse, som ministeren tilslutter sig, bekræfter i et og alt Moderate Studenters påstand om, at universitetsadministrationen er sammenspist med Studenterrådet.

Det var tidligere en naturlig ting, fordi Studenterrådet var alles organisation, men i dag grænser det til lovbrud, fordi der af gode grunde er opstået en ny stærk organisation, som folketingsklaret har anerkendt i styrel-